

AdventInfo

A Hetednap Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2006. augusztus 19.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

Imaházszentelés Egerben

Az ünnepek ünnepe 2006. június 10-én érkezett el Egerben, amikor egy napon került sor az imaház felszentelésére, és az egri adventista közösség fennállásának 90 esztendő évfordulójára.

Az ünnepélyes alkalmon jelen voltak – a népes testvéri közösségen túl: Dr. Szilvási András testvér unióelnök, Tóth Sándor testvér, a TET elnöke és Dr. Tokics Imre, a DET elnöke. Az Egeri Gyülekezetben az elmúlt évtizedekben szolgálatot teljesítő lelkészek közül Erdélyi László, Uzonyi Zsuzsanna (aki bibliamunkásként szolgált) és Podina István, valamint az egri keresztyén felekezetek közül a baptista gyülekezet nyugalmazott lelkésze, Zentai László.

Dr. Szilvási András testvér, a Magyar Unió elnöke Isten Igéjét hirdeti az ünnepélyes felszentelő és jubileumi alkalmon, az Egeri Gyülekezetben.

A fehérgyarmati énekkar és fúvószenekar, valamint a tiszafüredi Újszülött citerazenekar gyönyörű és felemelő szolgálataival tette emlékezetessé az alkalmat. Délelőtt Erdélyi László testvér idézte fel az Adventista Egyház történetét az 1840-es évektől, majd a magyarországi munka kezdetét. Ezután Hegyes Géza ismertette az Egeri Gyülekezet történetét egészen 2006-ig. Igen bőséges anyag állt rendelkezésre, amelynek összeállításában segítségünkre voltak Dr. Szigeti Jenő és Fekete István testvérek. Csodálatos, ám egyben megdöbbentő is volt végigkövetni ennek

a kis közösségnek a hányatott útját, hiszen valószínűleg nincs még egy olyan adventista közösség Magyarországon, mint az egri, amely ennyit vándorolt volna egyik gyülekezési helyről a másikra. Kutatásaink szerint 23 helyen volt több-kevesebb ideig gyülekezet. Folyamatosan el kellett szenvedniük az érseki város részéről érkező támadásokat is. Egy 1947-es katolikus lapban például ezt találjuk: „Gyermekeink kezébe sem adunk lúgkővet és gyufát, hogy magukban kárt tegyenek, ...ezért óvjuk híveinket az adventisták zűrzavaros tanításaitól... az Anyaszentegyház kellő, hivatalos magyarázat nélkül még a Szentírást sem adja hívei kezébe.” Érdekes, ha kontrasztként itt idézzük Toldi Miklósnak, az Egeri Evangélikus Egyház-köztség presbiterének – a jelen jubileumi alkalomra írt – köszöntő levelének e szavait: „...fontosnak gondolom, hogy ma ...legyenek olyan hívő közösségek, ahol Isten Igéje megfellebbezhetetlen tekintély. ...ilyennek ismertem meg az Egeri Adventista Gyülekezetet.”

Várhelyi Zoltán és Agárdi István lelkészek levélben, Szabó János pedig videó-üzenetben emlékezett vissza szolgálatának egri éveire.

Az imaház felszentelésének szolgálatát Tóth Sándor testvérünk végezte, majd az Isten Igéjéből Szilvási András szólt 1Pt 2:5 alapján. A délutáni program is sok énekkel és zenével, a visszaemlékezés jegyében telt, amikor Uzonyi Zsuzsa testvérnő és Podina testvér idézték fel tapasztalataikat. Az Igét Tóth Sándor testvér hirdette.

Gyönyörű az új imaházunk, nagyon jó érzés belépni, hálások vagyunk azért a tapasztalatért is, hogy az Úr csodás módon választotta ki számunkra, majd biztosította az anyagiakat a megvásárlásához, ami eleinte teljesen lehetetlennek tűnt; ám mindennél fontosabb, hogy egy

valódi, szeretetteljes közösség alakult ki, ahol mindenki számíthat a másikra. Bár a Jézus Krisztus második eljöveteleig tartó időszakot odaszánt lelki munkában, és Benne meggyökerezett lelki növekedésben élünk meg!

Hegyes Csilla

Találkozás Jézussal

Csendes napok a Csattogó völgyben, a REK szervezésében

A döntésre készítő biblitáborra közel 140 jelentkező érkezett, 93 közülük nem volt tagja az egyházunknak. A természet közelségében Istent is egyre jobban megismertük, szinte egy családdá váltunk a pár nap alatt. Naponta egy-egy fő témakört tanulmányoztunk: a Biblia, Jézus Krisztus, világ vége, Törvény és kegyelem, szövetség és személyes döntés annak elfogadására.

A csapatjátékok, hajókirándulás és séták szervezését a tinédzserek látták el, nagyszerű hangulatot biztosítva a programoknak. Az utolsó napon 18 személy döntött a keresztség mellett. Jó volt Istennel elcsendesedni, valóban találkoztunk Jézussal. Erről szólnak a visszajelzések:

♦ „Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy lehetővé tette, hogy eljöjjek ebbe a táborba. Több kérdésemre választ kaptam, ami közelebb vitt az elhatározáshoz, hogy megkeresztelkedjem. Itt ezt a döntést meghoztam. Köszönöm a tábor szervezőinek ezt a hetet és a segítséget.”

♦ „Hálás vagyok azért, hogy megtaláltam Istent, és boldog vagyok, hogy részt vehettem ebben a táborban, olyan emberek között, akikben Isten szeretete van.”

(Folytatás a 4. oldalon.)

Keresztség Baján

A július 1-i ünnepélyes alkalomra ezúttal is a baptista imaházban gyűltünk össze. A szombatiskolai tanulmány megbeszélése után vers-, ének- és zeneszolgálatok emeltek fel szívünket a velünk együtt ünneplő mennyi seregekhez. Az istentiszteleten Dr. Szilvási András unióelnök hirdette az Igét. Gondolatai Lk 8:43–48 alapján szépen vázolták az előtte álló, fehér ruhába öltözött emberek Jézushoz vezető „útját”. Megérinteni Öt, erőt nyerni általa és megvallani beléje vetett hitünket.

Keresztelendőink is megvallották hitüket a gyülekezet előtt, majd izgatottan várták az alámerítkezés pillanatait. A szertartás teendőit Körmöczy Miklós nagy tapasztalattal és odaadással végezte. Majd kis idő múlva egy-egy igevers „átnyúj-

tásával” bátorította Isten művének új munkásait. Rémről Fodor Istvánt és Orosz Editet – akik férj és feleség –, Veres Jánosné Évát és Veres Boglárkát – ők anya és lánya – és Varmuzsa Vilmosné Erzsikét, valamint Bajáról Veréb Gáborné Katát és Benedettiné Kovács Verát.

Keresztelendőink – idősök és fiatalok, nyugdíjasok és aktív dolgozók, falun vagy városban élők – ékes bizonyítékai Isten szándékának, miszerint: „Nem késik el az Úr az ígérettel, mint némelyek késedelem-

nek tartják, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.” (2Pt 3:9)

Pellerné Mátyási Anita

Zarka Péter lelkipásztor áldáskérő imát mond a keresztelendőket életére.

Keresztség Érden

„Igazán nagy öröm amikor a gyermekeink keresztelkednek meg” – mondta Dr. Szilvási András, a Magyar Unió elnöke 2006. július 23-án szombaton, az Érdi Gyülekezet keresztelési istentiszteletén.

A forró nyári hőség ellenére az újonnan épült érdi gyülekezet megtelt a közelről és távolról érkezett testvérekkel, vendégekkel és a keresztelendőkhöz tartozóival, hogy tanúi legyenek három érdi fiatal, Gáspár Gabriella, Makra János és Szűcs Péter keresztelési szövetkeztetésének Istennel. A vers-, zene- és

énekszolgálatokban gazdag keresztelési programot a három fehér ruhás keresztelendő énekszolgálata tette igazán különlegessé.

A gyülekezet parkolójában felállított mobil keresztelőmedencénél az alámerítés szolgálatát a gyülekezet lelkipásztora, Zarka Péter végezte. Az Érdi Gyülekezet történetében ez a keresztelés volt az első olyan keresztelés, amit helyben rendeztek meg, s reméljük, hogy ezután még sok-sok keresztelés lesz az Érdi Gyülekezetben.

A három fiatal testvérünknek ezúton is Isten további vezetését kívánjuk életükre.

Sinka Attila

Ha vízen még át, én veled vagyok...

Ismét megmozdult a víz Egerben, az elmúlt fél évben már harmadjára, és ez nagy boldogság nekünk! Plahy István és felesége, Évike adták át életüket az Úrnak, hogy ezután szorososan járjanak Vele.

Életük szorgalmas munkával, egymás iránti hűségben telt, két gyermeket neveltek fel, de valami mégis hiányzott, és ezt az űrt pótolta Isten, amikor most, életük delén elhívta őket az Ő szolgálatára. Nehéz próbák sorozata érte őket, amikor István több súlyos, életét veszélyeztető betegségen ment keresztül. Először szívinfarktust kapott, aminek következtében ötszöri újraélesztéssel tudták csak megmenteni. Hamarosan tüdőgyulladás lett, és az orvosok már nem sok esélyt láttak arra, hogy életben maradjon, de felépült. „Százazerből egynek sikerül” – mondták a doktorok. Ezzel még nem volt vége a

sorozatnak. Istvánt agyembólia érte, testének fél oldala lebénult. Néhány nap múlva – Isten különleges gondviselése és csodája folytán – újra járt és beszélt. Időközben rosszindulatú rákos daganatot is felfedeztek a szervezetében, amelyet

megoperáltak, az állapota azóta is tünetmentes. Mindeközben hűséges felesége és a gyülekezet tagjai is ott térdeltek minden szombaton a gyülekezetben, hogy könyörögjenek az életéért.

Mikor vízen még át én veled vagyok... – csoda, hogy ezt énekeltük, és erről szólt ifj. Szöllősi Árpád testvérünk szívhez szóló üzenete is a keresztelés napján?

Kicsit aggódtunk. Aggódtunk azért, hogy esetleg új testvérünk megfázhat a víz miatt, és újra beteg lehet... De az Úr most is megőrizte, és őrizni fogja életének minden idejében. Sok-sok áldást kívánunk új testvéreinknek!

az Egri Gyülekezet tagjai

Felhívjuk kedves Olvasóink
figyelmét, hogy az **AdventInfo-nak**
leadott cikkek teljes terjedelmükben
olvashatók az egyház hivatalos
honlapján, az alábbi weboldalon:

<http://adventinfo.adventista.hu/>

Egyedülállók és vegyes házasságban élők hétvégéje Szegeden

Június 17–18-án az unió Családi és Nevelési Munkacsoportjának szervezésében megtartottuk az első olyan tematikus hétvégét, amelyen az elvált, özvegy vagy vegyes házasságban élő testvéreink élethelyzetével, speciális problémáival foglalkoztunk.

A 25 résztvevő tartalmas előadásokat hallhatott arról, hogy miként élhető meg Isten, mint társ; hogyan dolgozhatja fel a veszteségérzetét az elvált és a gyászoló; hogyan lehet a vegyes házasságok nehézségeit lehetőségekké változtatni; valamint arról is, hogy az újrakezdés lehetőségével élve hogyan alakíthat ki tartalmas, boldog párkapcsolatot. Az előadásokat mély beszélgetések és kiadós séták követték.

Többen jelezték, hogy a program a többszöri felhívás ellenére is elkerülte a figyelmüket. Számukra jó hírem van, mert az idei program sikere arra indított bennünket, hogy a jövő évre is

tervezzünk egy ugyanilyen hétvégét. Együtt szeretném előre jelezni, hogy október 21–22-én házasság-erősítő hétvégét tartunk, ugyancsak Szegeden. Erre a rendezvényre várjuk mindazokat a párokat, akik házassági konfliktusokkal küzdenek, vagy egyszerűen csak szeretnék jobban megismerni egymást és gazdagítani kapcsolatukat. Nem adventista párokat is szívesen látunk, ezért bátran hozzátok magatokkal barátaitokat, rokonaitokat is. Részletes információk hamarosan.

Mihalec Gábor
a Családi és Nevelési Munkacsoport vezetője

SZBT – Egy csodás hét Balatonlellén

Az idei nyáron nagyon sokan jelentkeztek a Szünidei Bibliatáborra. Közel 130-an töltöttünk el gyerekek-nevelők – néhány szülővel, nagyszülővel – egy hetet Balatonlellén. Bár az idő most sem volt hozzánk túl kegyes, mégis remek hangulatban teltek a napok. Három nap jutott idő még fürdőzésre is a tábor ideje alatt, június 28–július 4. között.

Ének- és zeneszó mellett kezdtük a napot, és így is fejeztük be a kápolnában. A reggeli közös kezdés és történethallgatás után csoportjaikban kedves, áldozatkész és jó hangulattal megáldott nevelők vezetésével bibliai foglalkozás zajlott

délelőtt, a téma: Ádám-tól Ábelig, a teremtéstől a Szabadító ígéretéig.

Délután kézműveskedéssel, röpivel, focival telt az idő, meg persze pancsolással a pénteki nagy viharig. A gyerekek jó bibliaismeretének lehettünk tanúi a bibliai vetélkedő alkalmával. Vasárnap mindenki öröme és kedvenc foglalkozása, a *Ki mit tud?* került sorra olyan színvonalas előadásokkal, hogy sok felnőtt is beült, élvezni a gyerekek tudását, felkészültségét és szolgálatkészségét.

Hétfőn egy kirándulást tettünk a „kisvonattal”; gyönyörködtünk a Balaton panorámájában a boglári kilátóról. Kedden pedig a nagy igazlommal várt eredményhirdetés következett: a bibliai vetélkedő csapatai, a fociverseny, a rajzverseny és a *Ki mit tud?* győztesei vehették át jutalmukat.

Köszönjük a nevelőknek szeretetteljes fáradozásait: Szöllösyné Aninak, Papp Editnek, Baloghné Süli Bettinek, Egervári Miklósnak, Gyetvai Gellértnek (aki gitárral kísérte a gyermekdalokat) és Hoffer Zolinak, valamint további segítőtársainknak is.

Külön köszönetet mondunk, a Boldog Élet Alapítványnak, hogy nagy összeggel támogatta a tábor létrejöttét, hiszen így a gyermekeknek fejenként kb. 2000 Ft-tal kevesebbe került a táborozás.

Hálásan köszönjük Istennek, hogy lehetővé tette a zavartalan üdülést és bízunk benne, hogy lesz még sok ilyen lehetőségük a gyermekeinknek.

Egerváriné Kókényes Zsuzsa
a Gyermekiskolai Munkacsoport vezetője

Szünidei Bibliatábor Pécelen

Július 31. és augusztus 6. között, hangos gyerekzsivaj zavarta meg az amúgy nyugalmas péceli egyházközpont környezetét. Amint már olvastatok róla, a péceli Művelődési Házban januártól júniusig minden második vasárnap játszótér tartottunk, melynek a koronája a Noé Bárkája Szünidei Bibliatábor

volt, amelynek szervezője és felelős vezetője Csergedi Nagy Pálma volt.

A napi foglalkozások 9-től délután 4-ig tartottak. Mindennap bemutattunk a gyerekeknek egy színdarabot, mely József életének egy-egy fejezetét dolgozta föl. A nap folyamán – a kézműves foglalkozások és közös játékok mellett – ábeszéltük a történetek tanulságait. Szombat délelőtt pedig a gyerekek adták elő a teljes bibliai történetet a szülőknek. A gyermekek által megtartott istentisztelet után közös ebéd nyújtott lehetőséget arra, hogy a szülőkkel is megismerkedjünk. Bárkivel beszélgettem, mindenki lelkes volt, és nem győzte örömét kifejezni, hogy lánya vagy fia ilyen tartalmas táborban vehetett részt.

Panaszkodni szoktunk, hogy posztmodern világunkban nehéz az embereket elérni. De ami nálunk nehéz vagy akár lehetetlen (Mk 10:27), az az Istennél, aki „az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz” (Mal 3:24, Károliában 4:6), lehetséges. A tábor ideje alatt 50 péceli gyerek mesélt lelkesen szüleinek a hit és az ima fontosságáról. Olyan misszió ez, amire egymagunk sohasem lettünk volna képesek. A szombati istentiszteleten már a szülők is részt vettek, akik örömmel hallgaták a gyermekeik által a héten megtanult és előadott bibliai történeteket és keresztyén dalokat.

Árvai Tamás

Találkozás Jézussal

című írásunk folytatása a címloldalról.

♦ „Örülök és hálás vagyok, hogy egy ilyen kedves nagy családban voltam ezen a héten. Úgy érzem magam, mintha mindig ismertem volna őket. Szeretnék a Mennyben is velük lenni.”

♦ „Nagyon örülök, hogy egy ilyen szép hetet tölthettem el itt, ebben a táborban... Az itt megismert emberek bátorítását érezve, lelkesedését és hitét látva erőt kaptam ahhoz, hogy azon az úton, amin elindultam Isten felé, továbbmenjek. Még soha nem éreztem magam ilyen közel Istenhez, mint itt a táborban. Hatalmas lelki tapasztalat volt.”

♦ „Hálás vagyok azért, hogy megtaláltam Istent és boldog vagyok, hogy részt vehettem ebben a táborban, olyan emberek között, akikben Isten szeretete van.”

♦ „Másik országból, más vallással jöttem. Amit itt átéltem és éreztem, egyszerűen feltöltött, és úgy érzem, hogy valamilyen magot ültettek belém... Nagyon boldogan és teli kellemes élménnyel távozik.”

Szabó László, REK vezető

2006. július 2-án

Kovács Szilvia és Boros Sándor

mondta ki egymásnak
a boldogító IGEN-t az Úr
és a Terézvárosi Gyülekezet színe előtt.
Közös életükhöz sok boldogságot
és Isten gazdag áldását kívánjuk!

Nem értelek, Uram, de bízom szeretetedben...

Ifj. Kiss Vince emlékére

Nagyon kedves ez a kép. Vincu vezet a békési gyülekezet kórusát. Emlékeztek-e, akik ott énekeltek? Vajon milyen alkalom volt ez? Kereszttség? Esetleg úrvacsora, vagy egy ifjúsági ünnepély? Vagy talán egy egyszerű szombat délelőtti istentisztelet? Talán nem tudjuk pontosan. De nézzétek Őt! Énekel. Veletek együtt. Figyeljétek a mozdulatát! Talán azt inti, tartsátok a hangot! Vagy azt, hogy hangsúlyosan ezt a részt?

Szerettétek, ahogy vezényelt? Szerettétek, ahogy beszélt, gondolkodott, dolgozott, ahogy hitt és remélt? Ahogy felemelt, ahogy szelíd, kedves lényével biztatott és bátorított? Tudom, hogy igen.

2006. június 4-e óta űr maradt utána. Egy Kiss Vincu alakú űr.

Egy csendes sírkertben ugyanez a kórus az ő koporsója mellett énekel: „Égi harosnák, ha zengenek...” Sok száz megtört szívű családtag, barát, testvér, kolléga, ismerős állt ott. Tétován néztük egymást, és a szívünket átmosta a bánat. (Vincu vajon engedné, hogy sírjunk?) Sírunk. Olyan könnyeket, mint még soha. Hallgattuk ifj. Szöllősi Árpád testvérünk bevezető szavait. A békési kórus bátorító énekeit, Vincu legkedvesebb énekeit. Vincuét, aki 1974. április 1-én született Békéscsabán. Istennek odaszentelt életű, szerető családban nevelkedett fel. Szelíd és szilárd természete nyilvánvalóvá tette mindenki számára, Ő is Jézust követi. Nagyon fiatalon, 17 évesen kötött szövetséget az Úrral. Ott volt minden kiránduláson, ifjúsági alkalmon, vezette az énekkart. Boldogságtól ragyogott, amikor feleségül vette Babin Ellát. A hétköznapiakban is azt tette, amit szeretett: autóbuszsofőrként dolgozott. Nap mint nap sok-sok ember élete volt rábízva. De ő biztosan fogta a kormányt.

Mindannyian kincsként őrizzük élete emlékképeit, amelyek felvillantak bennünk azokban a szomorú percekben. Az

Igét Hegyes Géza lelkész hirdette. Az Úr szava hatalmasan szólt hozzánk: ISTEN A SZERETET, mert áldozatul adta egyszülött Fiát, hogy „mindaz, aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Áldozatul adta, hogy éljünk. Ítéletében és szeretetében ezért szilárdan bízhatunk.

A sírnál Zámbo Zoltán testvérünk beszélt, erőteljesen hangsúlyozta mindannyiunk reménységét, azokat a csodálatos szavakat, amelyekbe belekapaszkodhatunk: Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből...

Akik ott állunk, azokban a percekben, talán egy esélyt kaptunk. Esélyt arra, hogy egy egészen más életet éljünk: a szeretet és az egymás felé fordulás életét. Mert akik ott voltunk, nem vagyunk többé azok, akik addig voltunk. Vincu hirtelen távozása talán egy áldozat. Áldozat azért, hogy felébredjünk és vigyázzunk, nagyon vigyázzunk egymásra!

A megemlékezést az alábbi verssel szeretném zárni, amelyet Kiszél Tünde, Vincu unokahúga írt.

VANNAK EMBEREK

*Vannak, akik sírnak
Vannak, akik zokognak
De vannak, akik csak
Csöndben tűrik ezt a fájdalmat.
Kiszakadt a szívükből
Egy darabka
És ezt már senki sem
Pótolhatja.
De a feltámadásban bízunk,
Hogy a menny kapujánál
Majd találkozunk.*

Az Úr békessége és vigasza legyen minden gyászolóval!

Hegyes Csilla